

- v. 2. Och djupt under föttren vi se som en graf,
Den grönskande jorden, det blånande haf,
|: Der oron och stormen hvar dag sig förnyar :|
|: Men vi fara fria :| mot himmelens skyar.
- v. 3. Och högt mellan fjellen der ligger en äng;
Der nedslår vår skara, der redes vår säng.
|: Der lägga vi ägg under kyliga polen :|
|: Der kläcka vi ut dem :| vid midnattssolen.
- v. 4. Men åter på berget står Vindsvales son
Och skakar de snöiga vingar med dån,
|: Och hararne hvitna och rönndrufvan glöder |:
|: Och tåget församlas :| Mot söder! Mot söder!